

parter, der er uenige, forlanger det, og skal herefter henvises til én eller flere voldgiftsmænd, udpeget ved fælles overenskomst mellem de uenige parter. Dersom de uenige parter i løbet af tre måneder regnet fra den dag, da voldgiften blev forlangt, ikke har kunnet komme til forståelse om valget af én eller flere voldgiftsmænd, kan hver af parterne anmode De forenede nationers generalsekretær om at udpege én voldgiftsmand, hvem uoverensstemmelsen vil blive forelagt til afgørelse.

3. Den afgørelse, der træffes af den eller de voldgiftsmænd, der er udpeget i overensstemmelse med det foregående stykke, er bindende for de uenige parter.

Artikel 21.

1. En stat kan ved undertegnelsen, ratifikationen eller tiltrædelsen af overenskomsten erklære, at den ikke betragter sig som bundet af stykkerne 2 og 3 i artikel 20. De andre kontraherende parter er ikke bundet af disse stykker over for en kontraherende part, der måtte have taget et sådant forbehold.

2. Hvis en stat ved deponeringen af sit ratifikations- eller tiltrædelsesdokument tager et andet forbehold end det i stk. 1 omhandlede, skal De forenede nationers generalsekretær sende underretning om dette forbehold til de stater, der allerede har deponeret deres ratifikations- eller tiltrædelsesdokument, og som ikke senere har opsagt overenskomsten. Forbeholdet anses for godkendt, dersom ingen af disse stater i løbet af seks måneder, regnet fra meddelelsens dato, har modsat sig, at det godkendes. I modsat fald er forbeholdet ikke godkendt, og hvis den stat, der har taget det, ikke trækker det tilbage, er dens deponering af ratifikations- eller tiltrædelsesdokumentet uden gyldighed. Ved anvendelsen af nærværende stykke vil der ikke blive taget hensyn til indsigelse fra stater, hvis tiltrædelse eller ratifikation måtte være ugyldig i henhold til nærværende stykke som følge af de forbehold, de måtte have taget.

3. En kontraherende part, der har fået anerkendt et forbehold i denne overenskomsts signaturprotokol eller som har taget et forbehold i henhold til stk. 1, eller som har taget et forbehold, der er godkendt i

henhold til stk. 2, vil til enhver tid kunne trække dette forbehold tilbage ved en erklæring til generalsekretæren.

Artikel 22.

1. Når overenskomsten har været i kraft i tre år, kan en kontraherende part ved erklæring til De forenede nationers generalsekretær anmode om, at der indkaldes en konference med henblik på en revision af overenskomsten. Generalsekretæren underretter alle kontraherende parter om anmodningen og indkalder en revisionskonference, såfremt mindst en tredjedel af de kontraherende parter inden fire måneder efter den af generalsekretæren udsendte underretning meddeler ham deres tiltrædelse af anmodningen.

2. Når der i overensstemmelse med stk. 1 indkaldes en konference, underretter generalsekretæren alle kontraherende parter derom og opfordrer dem til inden tre måneder at fremsætte de forslag, de ønsker at få behandlet på konferencen. Generalsekretæren underretter mindst tre måneder før dagen for konferencens åbning alle kontraherende parter om den foreløbige dagsorden for konferencen samt om teksten til de fremkomne forslag.

Generalsekretæren indbyder alle de i artikel 16, stk. 1, nævnte stater til konferencer, der indkaldes i overensstemmelse med denne artikel.

Artikel 23.

1. En kontraherende part kan foreslå en eller flere ændringer i overenskomsten. Teksten til et ændringsforslag sendes til De forenede nationers generalsekretær, der meddeler den til alle kontraherende parter og bekendtgør den for de andre i artikel 16, stk. 1, nævnte stater.

2. Inden for en frist på seks måneder, regnet fra den dag da generalsekretæren har udsendt meddelelse om ændringsforslaget, kan en kontraherende part underrette generalsekretæren om,

- a) at den gør indvending mod den foreslåede ændring, eller
- b) at de nødvendige betingelser for tilslutning til forslaget, uagtet at denne part har til hensigt at tilslutte sig det, endnu ikke er opfyldt i den pågældende stat.